

køretøjer, der benyttes af denne, kan henstå på ejendommen.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til den nugældende bestemmelse i § 6, stk. 2, i lov om godstransport med motorkøretøjer. Som hidtil er sigtet med bestemmelsen at bidrage til udviklingen af sunde konkurrencevilkår samt – for så vidt angår de i de kollektive overenskomster indeholdte regler om arbejdstid og lignende vilkår – at fremme færdselssikkerheden. Bestemmelsen tager primært sigte på situationer, der indebærer konkurrenceforvridninger.

Til § 7 og 8

I henhold til den gældende lovgivning er det Vejtransportrådet, der giver tilladelser – »grønne tilladelser« – til godskørsel for fremmed regning, og tager stilling til spørgsmålet om fornyelse og eventuel tilbagekaldelse heraf. Denne ordning foreslås opretholdt ved bestemmelsen i forslaget § 8, idet Vejtransportrådet også skal træffe afgørelse om godkendelse af ansvarlig leder, tilbagekaldelse af en sådan godkendelse m.v.. Endelig indeholder bestemmelsen en præcisering af, at Vejtransportrådets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Sammensætningen af rådet er uændret i forhold til den gældende lov.

Til § 9

I lighed med § 21 i den gældende lov indeholder lovforslaget bemyndigelse for trafikministeren til at fastsætte bestemmelser om afmærkning af køretøjer, der anvendes til godskørsel, omfattende såvel firmakørsel som godskørsel for fremmed regning. Bemyndigelsen kan videre benyttes til udfærdigelse af bestemmelser vedrørende kontrolforanstaltninger og gebyr for udlevering af afmærkningsskilte m.v..

Til § 10

Bestemmelsen i stk. 1, indeholder som gældende lovgivning en hjemmel for trafikministeren til at fastsætte gebyrer for udstedelse af tilladelser og udstedelse af bevis for anmeldelse af køretøjer til firmakørsel, jf. lovforslagets § 11. Herudover åbner bestemmelsen mulighed for at fastsætte gebyr for godkendelse som ansvarlig leder. I medfør af bestemmelsen i stk. 2, er der udpantningsret for de nævnte gebyrer.

Til § 11

Som under den gældende lovgivning er firmakørsel holdt uden for reguleringen. Bestemmelsen svarer

til § 8 i den eksisterende lov og formålet med bestemmelsen er på en relativ enkel måde at kunne kontrollere overholdelsen af reglerne om den almindelige vognmandskørsel ved, at der skal gennemføres en anmeldelse og afmærkning af alle køretøjer over 6 tons totalvægt, der anvendes til firmakørsel. Anmeldelsen vil som hidtil skulle ske til vedkommende motorkontor.

Til §§ 12 og 13

Efter lovforslagets § 12, stk. 1, vil en tilladelse kunne tilbagekaldes af Vejtransportrådet, hvis indehaveren eller de i virksomheden ansatte personer groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i loven, forskrifter udstedt i medfør af loven eller vilkårene for tilladelsen. En tilbagekaldelse på dette grundlag er underkastet domstolskontrol efter de almindelige regler om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63, og det er ikke en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende virksomhed eller indehaveren heraf er kendt skyldig i overtrædelserne ved en domstolsafgørelse.

Bestemmelsen i § 12, stk. 2 indebærer en udvidelse af adgangen til tilbagekaldelse i forhold til den nuværende lov. Mens betingelsen for frakendelse af retten til at udøve en bestemt virksomhed i henhold til straffelovens § 79 forudsætter en nærliggende risiko for misbrug, jf. også forslaget § 3, stk. 1, nr. 6, omfatter henvisningen til § 3, stk. 1, nr. 8, bl.a. lovovertredelser, der hver for sig ikke er så graverende, men som ud fra en samlet vurdering fører til, at virksomheden ikke har gjort det antageligt, at denne vil blive udført på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Der vil således i første række kunne ske tilbagekaldelse, såfremt der er konstateret overtrædelse af anden lovgivning, herunder bestemmelserne om køre- og hviletid, overlæs og transport af farligt gods, samt reglerne vedrørende skatte- og afgiftsforhold. Det er ikke en betingelse, at overtrædelsen er konstateret ved en straffesag. Herudover kan der ske tilbagekaldelse, såfremt virksomhedens indehaver eller de heri ansatte personer i øvrigt har handlet på en sådan måde, at de ikke længere kan gøre det antageligt, at virksomheden vil blive udøvet på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. I en folketingsbeslutning af 28. maj 1986 om skærpelse af køre- og hviletids- samt kontrolbestemmelser for buschauffører er indeholdt bestemmelse om, at tilladelsen skal kunne tilbagekaldes ved alvorlige overtrædelser af køre- og hviletidsreglerne, og de samme hensyn gør sig gældende vedrørende godskørsel.